

Wil l'Écluse, ongeslagen districtkampioen driebanden-klein 1ste klasse

Hoe gek kan het gaan in een kampioenschap ? **Wim Schreurs** was met het hoogste algemeen gemiddelde (0.785) uit de voorwedstrijd gekomen en werd dus als eerste geplaatst voor deze finale. Op zondagmiddag 10-10-2010 zat hij tijdens de cérémonie protocolaire echter op de laatste stoel. *'Het liep niet. Ik begrijp er niets van'*, zo reageerde de 68-jarige nestor uit deze groep finalisten. *'Dat was in de voorwedstrijd anders. Toen realiseerde ik gelukkig een promotie !'*, was de nuchtere conclusie van de Apeldoerner. Proficiat !

Vaassenaar **Lammert van Zuuk** kwam door een beter algemeen gemiddelde nog net in deze finale. Daarin liet hij in slechts twee partijen zijn kracht zien. Tegen Rakhorst maakte hij met een serie van drie, waaronder een dubieuze carambole, deze partij in veertig beurten uit (0.750), waardoor hij zijn tegenstander gedesillusioneerde op 28 achter liet. In de direct opvolgende partij tegen Ozyilmaz deed Lammert er drie beurten langer over om zodoende totaal vier partijpunten te pakken. Maar met een eindmoyenne van 0.508 bleef de 64-jarige titelverzamelaar, hij behaalde er 43 in zijn biljartloopbaan, toch onder de maat in dit weliswaar sterke gezelschap.

Coskun Ozyilmaz kan schitteren en teleurstellen. Met drie jaar biljartervaring al zó te kunnen biljarten is in ieder geval een felicitatie waard. In zijn optreden in de 3^e ronde tegen Schreurs liet hij zien, hoe deze 'beginneling' zich in die korte periode al heeft ontwikkeld. Deze 35-jarige speler verzamelde in deze partij zijn 30 caramboles al in 25 beurt en scoorde daarmee het hoogste particulier moyenne (1.200). Daarnaast kreeg deze toegewijde biljarter het nog even voor elkaar ook de hoogste toernooiserie te realiseren door in de allerlaatste beurt van dit kampioenschap er acht te scoren. Vanwege zijn 'open' spel kunnen ook de tegenstanders profiteren van het geringe aantal beurten. Daar profiteerde ook bijvoorbeeld Wim Schreurs van door 0.800 te laten noteren. Zódoende werd er volop genoten van deze demonstratie.

Joop van Driessen uit Lemelerveld en lid van b.v. Reimink in Raalte, is door de wol geverfd. Deze 62-jarige gedreven driebander is nagenoeg jaarlijks present in een districtsfinale. Maar het afgelopen weekend van 8 tot 10 oktober bleef zijn noeste trainingsarbeid zonder noemenswaardig resultaat. Toch wist hij nog tweemaal een score van boven de 0.800 te realiseren. Tegen Kuiper kwam deze gelouterde biljarter 7 caramboles tekort en in de opvolgende partij tegen L'Écluse scheidde slechts vier caramboles hem van de winst. Maar géén partijpunten in die twee partijen. Die had hij tevoren tegen Ozyilmaz gepakt en nadien snoepte hij er nog twee van Schreurs en twee van Van Zuuk af.

Theo Rakhorst begon vrijdagavond hoopvol. De volle winst tegen Joop van Driessen en een remise tegen Harold Wegerif zorgen voor alvast drie partijpunten. In de openingspartij van zaterdag tegen Van Zuuk kwam deze gepassioneerde driebandspeler de man met de hamer tegen in de vorm van de arbiter. Van Zuuk ging met 5 fraai uit de startblokken, maar al na 7 beurten was de stand gelijk: 7 om 7. Dat bleef ongeveer zo de hele partij. Na bijvoorbeeld 26 beurten was het 20 om 20. Wie van de beide 'Vrijbuiters', die elkaar door en door kennen uit de nationale vierde divisie, zou winnen, was niet te voorspellen. Totdat in de 40ste beurt bij de stand 28 om 27 Van Zuuk met een serie van drie de partij naar zich toe trok. Jammer was, dat de arbiter een door velen als 'biljardé' aangemerkte stoot daarin over het hoofd zag, terwijl eerder in deze partij deze scheidsrechter wel alert was bij een duidelijke biljardé van Rakhorst, die hij dan ook terecht aftelde...

Het duurde enige tijd voordat de 52-jarige Apeldoornse deze deceptie had verwerkt. Maar daarna dwong hij, als eniger deelnemer, de latere kampioen L'Écluse één punt af. In de laatste ronde liet hij mede-Vrijbouter Schreurs weer in 40 beurten, net als tegen Van Zuuk, achter zich (30 om 18), waardoor hij met trots op dit toernooi kan terugzien. Want zes van zijn zeven partijen werden beslecht tussen de 40 en 49 beurten en slechts één kwam tot 58 beurten (tegen Ozyilmaz), welke met 2 caramboles werd verloren.

Richard Kuiper was in deze eindstrijd net iets minder op stoot of had misschien net iets minder geluk dan in zijn voorwedstrijd. Toen realiseerde deze 42-jarige Zutphenaar met 0.759 al zijn promotie naar de hoofdklasse. Ook Proficiat ! Door zijn optredens af te werken in respectievelijk 39 beurten tegen de latere kampioen (verlies met 27 om 30), in 41 beurten verlies tegen Schreurs (24 om 30) en drie winstpartijen op rij tegen: Van Driessen, (30 om 23), Rakhorst (30 om 24) en Ozyilmaz (30 om 21). Daarna in 30 beurten verlies van Wegerif (25 om 30) en tenslotte winst in 45 beurten op Van Zuuk (30 om 15). Zodoende, wist onze districtscompetitie leider, die regelmatig zijn specifieke zware doorschietstoten met maximaal effect demonstreerde, met acht punten en het fraaie moyenne van 0.736 toch nog de bronzen medaille te veroveren.

Harold Wegerif was in zijn laatste partij tegen Van Driessen niet zo 'op stoot' als in zijn voorgaande partijen. Toch bereikte De Apeldoornse metaalbewerker met negen punten en 0.508 de tweede plaats en mag hij Wil l'Écluse vergezellen naar de regionale eindstrijd. Deze 59 beurten betekende wel de langste partij van hem. In zijn voorgaande partij tegen Richard Kuiper klaarde hij hetzelfde karwei zelfs in 30 beurten. Dat had deze 40-jarige driebander in de tweede ronde ook al geflikt tegen clubgenoot Rakhorst, die hij een remise afdwong. De volgende partij tegen L'Écluse bestond uit 34 beurten fraaie beurten en eindigde in verlies (26 om 30). De overige vier partijen werden in respectievelijk 46, 44, 41 en 48 beurten afgewerkt. Daardoor bracht hij zijn totaal op 195 caramboles in 302 beurten (0.645).

Wil l'Écluse bereikte bijna het tegenovergestelde van Schreurs door als 7de geplaatste op de eerste stoel te eindigen. Deze onmiskenbaar beste speler in dit toernooi werd met 0.614 geplaatst en kwam er met het prachtige **promotiemoyenne** van 0.813 uit. Met zijn '*Ik wil promoveren*', getuigde hij ook van de juiste mentaliteit van een sportman, die altijd optimaal wil presteren. Dus voor de derde maal, maar nu voor de sympathieke KPN-medewerker een groots: **proficiat** ! Van meet af aan liet de geboren Leidenaar er geen gras over groeien en versloeg in de eerste ronde Richard Kuiper, die hem in de laatste tien beurten het vuur nog na aan de schenen legde (na 29 beurten 25 om 17 en na 39 beurten: 30 om 27). Van Zuuk was zijn tweede 'slachtoffer' (30 om 23 in 43 beurten). Daarna volgden Wegerif in 34 beurten (30 om 26) en Van Driessen (30 om 26 in 32 beurten). Zijn eerste punt verspeelde de 57-jarige Apeldoornse dus tegen Rakhorst om zich vervolgens weer meester te tonen over Schreurs (30 om 20 in 37 beurten) en Ozyilmaz (30 om **22. Niet 21, zoals o.a. de tellijst vermeldde. A.V.**). Alle tegenstanders van deze goedlachse kampioen prezen zijn inzicht en vooral zijn zuiverheid van stoten. '*Een zeer terechte kampioen*', zo meldden velen, die dus met trots kon worden gehuldigd met zijn pas tweede titel in zijn korte en toch lange biljartloopbaan. Op 30-jarige leeftijd pas begonnen met biljarten, kreeg hij zijn eerste lessen van de kastelein. Zijn allereerste en tot nu toe enige titel in hetzelfde spelsoort en klasse behaalde hij enkele jaren later in destijds zijn district 'Duinstreek'. Toen deze logistieke medewerker vijftien jaar

geleden naar Apeldoorn verhuisde, liet hij wegens avondstudie en hoge werkdruk, zijn keu jarenlang in de kast staan om hem pas zo'n drie jaar geleden weer op te pakken ...

Op 19, 20 en 21 november a.s. mag hij, tezamen met Harold Wegerif, proberen kampioen te worden in het opvolgende kampioenschap: de Regionale Eindstrijd, welke in het Apeldoorns Biljart Centrum zal plaats vinden. We wensen Wil en Harold daarin veel succes !

Biljartvereniging 'Sport & Vriendschap' is ervaren genoeg om dit kampioenschap gladjes te laten verlopen. *'Het liep allemaal op rolletjes hier'*, zoals een der spelers het verwoordde. Dit kan ook niet anders wanneer velen van de bijna vijftig leden zich hiertoe inzetten. Daarbij worden de bestuurders niet ontzien. Dezen werken ook mee aan het

welslagen van elke organisatie. De één wat minder dan de ander, maar sommigen springen er toch iets uit: zoals wedstrijdleader Roelof Jansen en zijn partner Lia. De één zorgt voor o.a. de communicatie en houdt het geheel in de gaten, terwijl de ander zich zeer nuttig maakt

achter de bar. Zonder anderen iets tekort te willen doen moet ook respectvol worden gesproken over de activiteiten van voorzitter Dick van der Meij en 'computerman' Johan Nijland, die beiden zondag helaas niet aanwezig konden zijn. Maar ook Gerrit van der Put, erelid van de KNBB en oud-bestuurder van de KNBB-vereniging 'Carambole'

voelt zich niet verheven boven de vrijwilligers. Deze secretaris/penningmeester van S & V was ook actief als 'bartender'.

Dan alleskunner Jaap Kuiper, die zondag de wedstrijdtechnisch scepter zwaaide en alles in de pc verwerkte. Deze pk-leider van ons district voelt zich ook niet te 'hoog' om op maandagmorgen, tezamen met andere vrijwilligers, ook de biljartzaal schoon te maken en ondermeer de vier 'Broeders-biljarts' (230 x 115 cm.) goed te verzorgen.

Kortom, S & V is nagenoeg perfect 'uitgerust' met vrijwilligers voor het organiseren van kampioenschappen. Dat gebeurt hier dan ook regelmatig.

De 'cérémonie protocolaire', die door zeggen en schrijven vijf belangstellenden werd bijgewoond, werd geleid door Roelof Jansen. Als eerste bedankte Roelof alle medewerkers die zich hadden ingezet als o.a. schrijver en bordenist. Vervolgens ging zijn dank uit naar de barbediening en hij onderstreepte zijn dankbaarheid aan de arbiters door hen een fles wijn aan te bieden. Daarna richtte hij zich tot de spelers, die hij stuk voor stuk even in het zonnetje zette alvorens hen hun 'geloofsbrief' te overhandigen.

Tot slot verleende hij het woord aan de kampioen, die hierop eigenlijk niet had gerekend, maar op aandringen van zijn collegae er niet onderuit kon.

Na alle vrijwilligers te hebben bedankt voor hun inzet bedankte hij zijn medespelers voor hun onderlinge 'afslachting'. De spelers lieten bij monde van de kampioen hun dankbaarheid blijken door de arbiters en de vereniging een 'envelop met inhoud' aan te bieden.

Op zondag de tiende van de tiende in tweeduizendtien sloot Roelof Jansen om 17.50 uur het toernooi af, dat alleen op zaterdagmiddag een redelijk aantal belangstellenden trok, met de 'officiële vraag' aan de spelers L'Écluse en Wegerif 'of ze bereid waren deel te nemen aan het vervolgekampioenschap, waarop beiden gelukkig bevestigend antwoordden.

Ad Vermeulen

